

ES PI GROS

Lloret de Vistalegre

BUTLLETÍ INFORMATIU Nº 58 JULIOL-AGOST 1988

PI GROS
LLORET DE VISTALEGRE

NOTÍCIES LOCALS

JULIOL

Dia 11. A les 9 del matí, partida dels nins i grans per anar d'excursió al Port de Pollença i Formentor.

Dia 16. Morí madò Pereta Gomila Picornell, "de Can Poleo".

Dia 17. Excursió de la 3ª Edat a "Aquacity Park".

Dia 20. Sessió Extraordinària de l'Ajuntament.

Dia 30. A les 12 hores, repicada de campanes amb motiu de la posada de bandera, anunciant que s'acosten les Festes de Sant Domingo.

Dia 31. Mort de Jaume "de Ca N'Arrom".

AGOST

Dies 4 al 8. Festes Patronals de Sant Domingo.

Dia 6. Casament d'En Ramon Martorell, "de Sa Riba".

Dia 9. Morí madò Francisca Florit "Sa Mestressa Niella").

L'horabaixa hi va haver tocada de campanes per anunciar que hi havia

foc a Ca Madò Margalida "Solla".

Dia 13. Casament de Na Marilén Bergas, "de Ca Na Blanca".

Dia 18. Mort de madò Catalina Gili.

Dia 19. Morí madò Catalina Regis, "Tuti".

Dia 27. Es va fer un ball de carrer. en el carrer Montserrat Fontanet, convidant a coca.

SETEMBRE

Dia 2. Sessió extraordinària de l'Ajuntament.

Dia 4. Despedida de Don Miquel Mulet Bujo-sa que fins ara havia estat rector del nostre poble. En Felip Munar li dedicà un article al "Diario de Mallorca" (7/9/88).

Dia 8. Naixement del fill de N'Antoni "Solla" i Na Maria Jaume "de Can Buja".

Dia 10. Morí Madò Maria Regis "Bosseta".

Es podrà caçar la guàtlera i el conill a les reserves (fora de Sa Comuna) fins a les 11 del matí, i fins el segon diumenge de setembre.

Des del passat 8 de setembre ha començat un nou curset de ball al pati de l'escola. Els interessats en assistir-hi poden fer-ho a les 21 hores.

Per les Festes de Sant Domingo d'enguany, un grup d'aficionats organitzaren una prova d'auto-cross a Paixarí.

El passat 8 d'agost, «Dia de Sant Domingo»

INAUGURACIÓ DEL LOCAL DE LA TERCERA EDAT

El dia de Sant Domingo d'enguany fou, per a les persones de la Tercera Edat del nostre poble, un dia de gran festa ja que, a més d'estar contents i anar vestits de festa per esser el dia del nostre patró, se celebrà la inauguració del local destinat a la Tercera Edat.

A les onze del matí, sonant a la plaça la tonada alegre de les xeremies, la majoria de les persones majors assistiren a la Missa Solemne què fou presidida pel President de la Comunitat Autònoma, Sr. D. Gabriel Cañellas; el Conseller de Sanitat i Seguretat Social, D. Gabriel Oliver; i el Conseller Adjunt a la Presidència, D. Francesc Gilet; a més dels membres de l'Ajuntament. També ens honraren amb la seva presència representacions de les Associacions de la Tercera Edat dels pobles veïns.

Després de la missa, se celebrà el XXI Homenatge a la Vellesa. Durant l'acte, pre-

sident per les autoritats assistents, i després d'uns alegres balls mallorquins a càrrec del Grup de Ball de Lloret, els 78 homenatjats (que tenen més de 75 anys) foren obsequiats, com ja és tradició, amb l'ensaimada i la botella de xampany; essent els primers en rebre el detall la padrina de Lloret Madò Pomera (de 98 anys) i l'amo En Toni de Son Gelabert.

Seguidament autoritats i poble es translladaren al nou local de la Tercera Edat on, després de ser beneït per Mossèn Llorenç Vanrell i de breus parlaments, foren entregades les claus al President Sr. Cañellas qui, obrint, les portes, l'inaugurà; oferint-se a tots els assistents un petit refrigeri.

Antoni Niell

Els actes d'inauguració del nou Local Jove i del local per a la Tercera Edat foren presidits pel President de la Comunitat Autònoma, Don Gabriel Cañellas, acompanyat de varis membres del seu Govern.

ENTREVISTA

Tomeu «Pagès», president de la U.E. Lloret

«TENDREM UN EQUIP BASTANT BO»

Ens hem dirigit avui a Bartomeu Amengual ("Pagès") perquè en la seva qualitat de President de la Unió Esportiva Lloret ens donàs la seva visió de la nova temporada a punt de començar.

P- Parlem primer de l'equip benjamí. Com va sorgir la idea de crear aquest equip?

R- Bé, anant per l'escola tots els al.lots volien jugar a futbol. Teníem un equip de futbol-sala, però només en poden jugar cinc i ells eren catorze o quinze.

En Pau "Blanc" em va dir si volíem participar en aquest torneig del C.I.M., vaig consultar-ho a alguns pares, especialment a Guillem Pastor, i els va parèixer molt bé.

Després vàrem reunir una sèrie de pares per veure si els interessava que els seus fills jugassin a futbol, tots varen dir que sí i jo, a canvi, els vaig dir que necessitava la seva ajuda.

P- Pot influir la creació de l'equip benjamí en la marxa de l'equip juvenil?

R- Influirà en el sentit que aquests nins d'aquí X anys sabran jugar a futbol i podran passar a l'altre equip. Quant a ara, esper que benjamins i juvenils se duguin bé i formin un grup ben avengut.

P- Qui són les persones que hi ha al davant?

R- Són: Guillem Pastor (Vice-president), Rafel Jaume (Delegat), Jaume Coll (Secretari) Miquel Gili (Tresorer) i Simó Modino (Entrenador).

P- Passant als juvenils, resumeix-nos en poques paraules la passada temporada.

R- Va esser una experiència i no ens pensàvem quedar tan bé com quedàrem. Vàrem tenir molts de problemes, però els poguérem solucionar i al final no férem darrers. Guanyàrem tres partits i n'empetàrem un parell més.

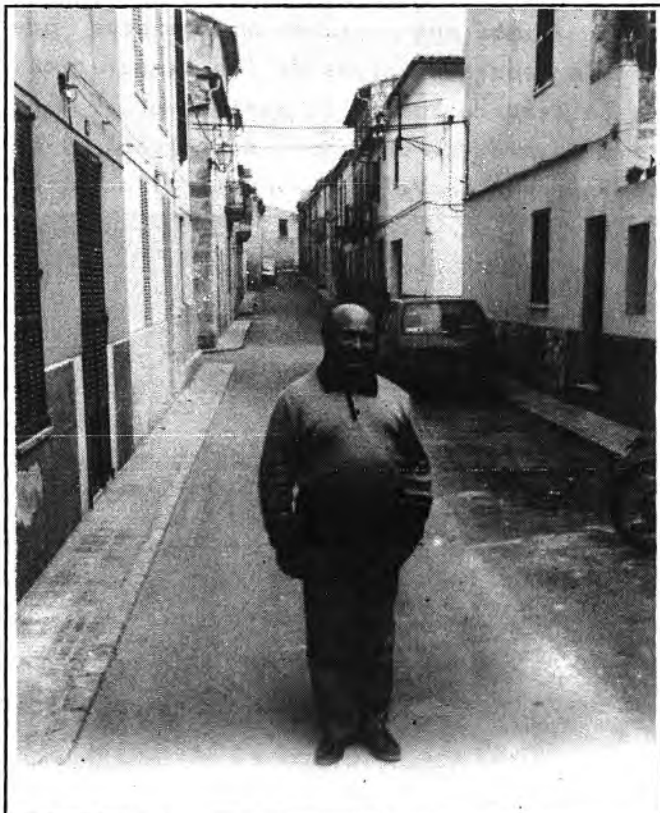
P- I la temporada 88/89, com es presenta?

R- Abans de començar hem tengut problemes perquè una sèrie de jugadors se n'han anat a un altre equip, però afortunadament n'hem pogut recuperar un.

Creim que tendrem un equipet bastant bo. Un parell d'al.lots joves han pujat i a la pre-temporada tots han demostrat que tenen moltes ganes de jugar. El principal és que tots són del poble, ja que nosaltres feim esport per a la gent del poble.

P- Quina és la plantilla amb la que comptau?

R- En principi tenim els següents jugadors: Porters: Gabriel Munar i, tal vegada, Joan Oliver; Defenses: Gabriel A. Ferriol, Rafel Bauzà, Joan Oliver, Xavier Molina, Àngel Amengual, Toni Bennàssar i Miquel Rebassa; i com a mitjos i davaners: Toni Pou, Pere J. Munar, Rafel Beltran, Pere Beltran, Miquel

Ramis, Jaume Jaume, Miquel Miralles, Pere Gili, Miquel Gili i Miquel Jofre "Lalo", lúnic extern.

Els entrenadors són En Miguel i En Joan.

P- Qui duu el pes de l'equip?

R- En Tomeu "Pagès" i N'Andreu Mora.

P- Ajudes i col.laboracions.

R- Ens ajuda En Joan Mañas, pensam que En Tià "Xineta" també ho farà, igualment que En Biel "Tuti", En Toni, En Martí i En Rafael "Filau", N'Antoni Camps i tots els que vulguin col.laborar.

P- I la part econòmica?

R- Està molt dèbil, no hi ha duros. De tota manera he de dir que, com l'any passat, hem demanat una subvenció a l'Ajuntament i ens ha estat concedida, amb la qual cosa ja tenim tot el capítol de fitxes i arbitratges cobert.

Per la nostra part només desitjar molta sort a aquesta U.E. Lloret Juvenil que per segona vegada en la història participarà en el Campionat de 3ª Regional. Com se sol dir en aquests casos: Sort i gols!

Pere Joan i Guillem

* *

FUTBOL-SALA

L'equip d'En Tomeu "Pagès" ha jugat aquest estiu dos partits. El primer se celebrà durant les Festes de Sant Domingo, el 6 d'agost, i el Lloret guanyà al Montuïri per 2 a 1.

El segon partit, jugat a Montuïri dia 29 d'agost, acabà amb el resultat de 1 a 0 a favor dels montuïrers.

FUTBOL BENJAMÍ

El nou equip de futbol benjamí participa aquests dies en un Torneig que es juga a Maria entre els equips de Santa Margalida, Muro, Maria i Lloret.

Fins el moment ha disputat dos partits amb els següents resultats:

3/Setembre Maria 6 - Lloret 0

7/Setembre Margaritense 6 - Lloret 0

U.E. Lloret benjamí

VII TORNEIG FUTBOL BENJAMÍ

CALENDARI

1/Octubre	Lloret - Porreres
8/Octubre	Sant Jaume - Lloret
15/Octubre	Lloret - Llosetense
22/Octubre	Alaró - Lloret
5/Novembre	Lloret - Mariense
12/Novembre	Montuïri - Lloret
19/Novembre	Bunyola - Lloret
26/Novembre	Lloret - Sta. Maria
3/Desembre	Algaida - Lloret
10/Desembre	Lloret - Consell
17/Desembre	Margaritense - Lloret
14/Gener	Porreres - Lloret
21/Gener	Lloret - Sant Jaume
28/Gener	Llosetense - Lloret
4/Febrer	Lloret - Alaró
11/Febrer	Mariense - Lloret
18/Febrer	Lloret - Montuïri
4/Març	Lloret - Bunyola
11/Març	Sta. Maria - Lloret
18/Març	Lloret - Algaida
8/Abril	Consell - Lloret
15/Abril	Lloret - Margaritense

Els partits es disputaran en dissabte. El primer serà el proper 1 d'octubre, a les 11 del matí, a Sa Comuna.

PLANTILLA

Porter: Martí Jordà.

Defenses: Rafel Jaume, Miquel Gili, Montserrat Mateu i Jesús Modino.

Mitjos: Sebastià Miralles, Rafel Ribas, Jaume Martorell i Guillem Moreno.

Davanters: Martí Mateu Jordà, Rafel Beltran Niell, Guillem Pastor, Rafel J. Jordà, Miquel Real, Miquel A. Coll i Miquel Ramis

MINIBÀSQUET

L'equip de minibàsquet femení que prepara En Joan Bonet disputà el passat 26 d'agost un partit contra l'equip de Montuïri. El resultat fou d'empat a 10.

FUTBOL SALA II Torneig Pla de Mallorca

CAP AL CAMPIONAT

Per començar direm que dels deu jugadors amb fitxa (dels quals informàvem al número 56 de "Es Pi Gros") només n'han jugat set, ja que un era de viatge i els altres dos varen fitxar per un altre equip.

En els partits disputats fins ara l'equip de futbol-sala de Lloret ha demostrat la seva superioritat sobre la resta i, amb quatre partits jugats, s'han aconseguit els vuit punts possibles, a més de dur el golaveratge molt a favor. S'han marcat 19 gols i només se n'han rebut 6 en contra.

Pareix que l'equip va amb ambicions de quedar campió ja que amb el seu joc ho demostra. De moment, i a falta de dos partits, la Selecció de Lloret ja s'ha classificat per a la final, on tots els jugadors desitgen que l'afició respongui així com toca.

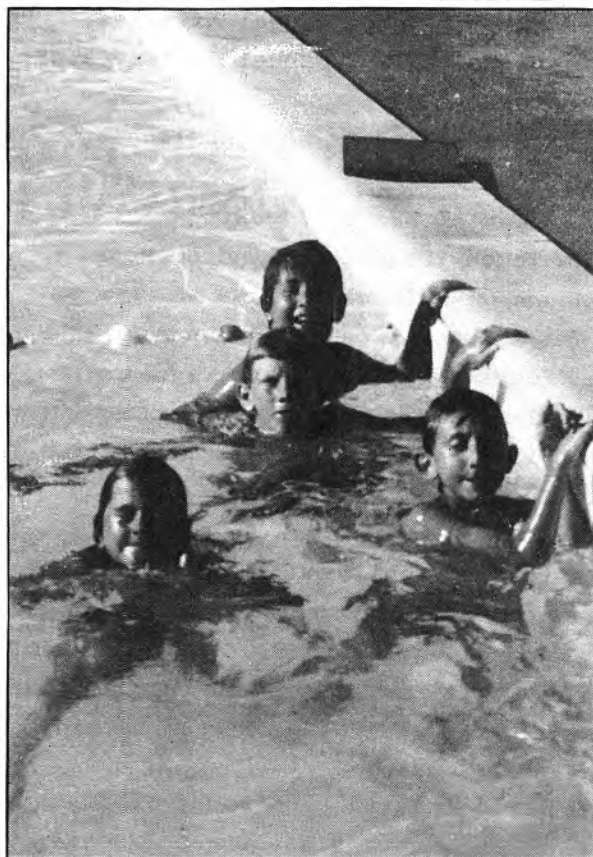
L'altre equip finalista sortirà de l'altre grup que està integrat per Llubí, Vilafranca, Petra i Ariany.

Quant als golejadors s'ha de dir que hi ha un jugador que destaca per damunt dels altres, és En Biel Jofre que ja ha marcat 9 gols. El segueixen Pere J. Munar (6 gols), Miquel Miralles (3) i Rafel Beltran (1).

Pere Joan Munar

RESULTATS

- 13/Agost. Lloret 6 - Santa Eugènia 1.
Gols: Biel Jofre (6).
- 20/Agost. Lloret 3 - Costitx 0.
Gols: Biel Jofre (2) i Miquel Miralles.
- 27/Agost. Algaida 2 - Lloret 3.
Gols: Pere J. Munar, Biel Jofre i Miquel Miralles.
- 3/Setembre. Santa Eugènia 3 - Lloret 5.
Gols: Pere J. Munar (3), Miquel Miralles i Rafel Beltran.

Cloenda del curset de natació

El passat dia 6 d'agost tengué lloc a la Piscina del Poliesportiu Municipal l'acte de cloenda del II Curset de Natació de la Mancomunitat del Pla de Mallorca, presidit pel President del CIM, Sr. Joan Verger; el President de la Mancomunitat i distints batles dels pobles que la integren. Hi assistiren aixímateix gran nombre de cursillistes de tots els pobles participants, a més dels monitors.

Durant l'acte i després d'uns breus parlaments, se celebrà una demostració de Natació Sincronitzada a càrrec de l'equip del Palau Municipal d'Esports de Palma, i s'entregaren els diplomes acreditatius als nins participants.

FUTBOL

BON DEBUT DE L'EQUIP JUVENIL

Lloret 2 - Mariense 1

Camp: Sa Comuna (Lloret), 7 d'Agost.

Resultat: Lloret 2 - Mariense 1.

Gols: 0-1 (Minut 51) De penal.

1-1 (Minut 54) Pere Gili, a centre de Pere Joan.

1-2 (Minut 89) Pere Gili, a centre de Pere Joan.

Comentari: Clàssic partit de principi de temporada. Es veia que al Lloret li faltava fons físic i una mica d'acoblament entre els jugadors. De tota manera es va jugar bastant bé i el públic s'ho passa bé.

Mariense 1 - Lloret 3

Camp: Poliesportiu Municipal (Maria), 13 d'Agost.

Resultat: Mariense 1 - Lloret 3.

Gols: 0-1 (Minut 40) Pere Joan, de penal
0-2 (Minut 54) Rafel Beltran aprofitant un rebot dins l'àrea.

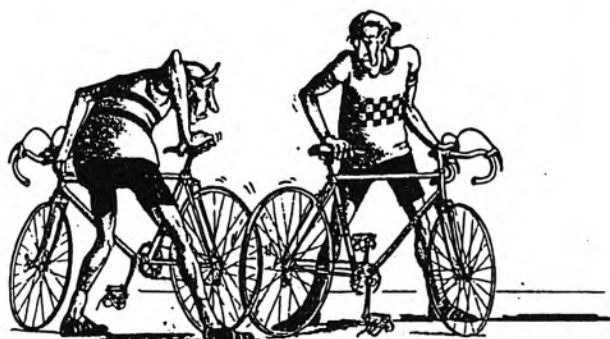
0-3 (Minut 80) Pere Gili, de fort tir dins l'àrea.

1-3 (Minut 85) Escapada d'un contrari.

Comentari: Es va notar la clara superioritat del Lloret sobre el contrari. Es va demostrar que l'equip va a més i es va jugar millor que una setmana abans. El marcador, després de les ocasions que es crearen, va quedar curt. (13/Agost)

P.J.M.

Aquesta és la plantilla de la U.E. Lloret Juvenil que disputa el partit de Sant Domingo i que serà la base de la temporada 88/89.

Ciclisme

DISPUTADA

CURSA DE SANT DOMINGO

Es evident i obvi que l'esport ben entès sempre serà i és una activitat molt important, tant pel benestar de la persona, com per a la realització que fa sentir a moltes que encara se senten qualche cosa. Però el que és molt important és que tothom conegui les seves possibilitats i les dels seus companys, no adversaris. D'aquesta manera l'esport seguirà essent esport i no beneïtures de cafè que l'únic que aconsueixen és fer perdre la il·lusió per dur a terme aquesta activitat tan important, i, sobretot, si aprenem a oblidar la paraula *competició* com a tal i reforçem la de *participació* aquesta activitat que és l'esport encara serà més agradable. I el que és molt important és que cada participant conegui les virtuts i defectes dels seus companys i aprengui a participar amb ells. Així també ajudarem a que l'esport estigui cada vegada més arrelat dins el nostre poble.

I parlant d'esport cal remarcar les dues curses ciclistes que s'han dut a terme enguany a Lloret. De les dues s'ha de destacar l'aspecte més important, la participació de la gent, tant a l'hora de córrer com a l'hora d'ajudar. Això és l'aspecte positiu que té tot tipus d'esport com ja us deia abans. I de les coses negatives, encara que també n'hi va haver, ja ho diran els altres, encara que som nosaltres els que les hem de corregir.

La 2ª Cursa de Sant Domingo es va dur a terme dia 6 d'agost i hi hagué una participació de 15 corredors. La classificació final fou la següent:

- 1er. Arnau Mateu.
- 2on. Miquel Gili.
- 3er. Felip Jaume.
- 4art. Llorenç Ribas (P. Muntanya).
- 5è. Miquel Mulet.
- 6è. Jaume Gelabert.
- 7è. Miquel Ramis.

En tot moment la cursa de Sant Domingo va estar assistida per un equip de persones que senyalitzaven la proximitat dels corredors evitant possibles desgràcies.

8è. Miquel Alomar (2on Muntanya).

La carrera fou lenta degut al marcatge i temor entre alguns dels participants i es va resoldre amb un *sprint* en els darrers 400 metres.

La Segona Pujada a Lluc fou dia 11 de Setembre i la participació va esser encara més nombrosa, 17 participants. A l'arribada va parèixer que els corredors no s'havien posat d'acord d'on començar l'etapa. A pesar de tot la cursa va esser un èxit i tothom va arribar bo i sà.

La classificació quedà així:

- 1er. Miquel Gili.
- 2on. Miquel Alomar.
- 3er. Arnau Mateu.
- 4art. Joan Jaume.
- 5è. Llorenç Ribas.
- 6è. Antoni Covas.
- 7è. Miquel Ramis.
- 8è. Rafel Ramis.
- 9è. Joan Beltran.
- 10è. Felip Jaume.

- 11è. Miquel Berga.
- 12è. Andreu Mora.
- 13è. Miquel Coll.
- 14è. Antoni Ramis.
- 15è. Arnau Oliver.
- 16è. Joan Amengual.
- 17è. Pere

Les dues curses acabaren amb una menja da de germanor, aspecte molt important en aquesta modalitat d'esport.

A les dues curses cal destacar la participació dels veterans com a exemple d'esportistes, veterans plens d'il·lusions que a mi m'agradaria que no perdessin degut a les beneïtures de què abans parlava que es discuteixen per dins els cafès.

Enhorabona, sobretot al més veterà En Miquel "Rigo" que, endemés d'il·lusió, hi posa coratge i sempre ha estat dins els primers. No afluixis, però no oblidis el que he dit al principi d'aquest escrit.

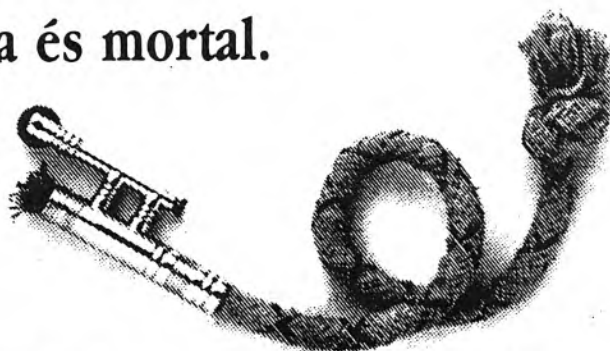

Sant Domingo 88. El grup de corredors participants després de rebre els corresponents trofeus.

Per acabar m'agradaria que intentàssim crear un Club Ciclista i d'aquesta manera poder organitzar sortides i berenades per aconseguir per una part mantenir el cos en forma i per altra potenciar d'una manera més agradable la participació dels més joves.

Arnau Mateu

La seva picadura és mortal.

Su picadura es mortal.

Aquest, amb les seves diverses formes, és un dels principals enemics dels nostros boscos. Perquè qualsevol objecte capaç d'encendre foc —directa o indirectament— és un potencial perill per la natura, i especialment durant l'estiu. Per això, és necessari tenir cura amb tot allò que pugui provocar un incendi forestal: mistos, encenedors, llosques, vidres, i en general, qualsevol residu abandonat dins d'un bosc. Pensau que un pi necessita trenta anys per fer-se gran, i que a les nostres illes cada any moren més pins víctimes de la picadura mortal d'aquests utensilis.

Al bosc, o prop del bosc, extremau les precaucions.
Col·laborau en la prevenció dels incendis forestals.

Este, en todas sus diversas formas, es uno de los principales enemigos de nuestros bosques. Porque cualquier objeto capaz de encender fuego supone un peligro potencial para la naturaleza y, especialmente, durante los meses de verano. Por eso, es necesario tener el máximo cuidado con todo lo que pueda provocar un incendio forestal: cerillas, encendedores, colillas, cristales, y en general, cualquier residuo abandonado en un bosque. Pensad que un pino necesita treinta años para hacerse grande, y que en nuestras islas cada año perecen más pinos víctimas de la picadura mortal de estos utensilios. En el bosque, o cerca del bosque,

lo natural es extremar las precauciones. Colaborad en la prevención de los incendios forestales.

Amb el foc, tot és poc.

GOVERN BALEAR
CONSELLERIA D'AGRICULTURA I PESCA
DIRECCIÓ GENERAL D'ESTRUCTURES AGRÀRIES
I MEDI NATURAL

L'AJUNTAMENT INFORMA

TÍTOLS DE TOMBES

Es prega a tots els titulars de tombes del Cementiri Municipal de Lloret que encara no hagin recollit els corresponents nous títols, ho facin a la major brevetat possible.

ATRASSOS CONTRIBUTIÓ URBANA

Es recorda a totes les persones que per diversos motius tenen pendents de pagament rebuts de Contribució Urbana (cases) corresponents als anys 85 i 86 que passin per l'Ajuntament a fer-los efectius.

APROVACIÓ CERTIFICACIONS

En el Ple celebrat el passat 9 de setembre s'aprovaren les certificacions corresponents al Camí del Ras (4.715.000 pessetes) i a la Travessia Montuïri-Sineu (4.730.000 pta.). També s'aprovà la darre-ra certificació del Local de la Tercera E-dat per 1.255.604 pessetes.

BIBLIOTECA PÚBLICA MUNICIPAL

Des del passat dia 1 de setembre, després de les obres de remodelació i ampliació, la Biblioteca Pública ha tornat obrir les seves portes.

L'horari fins a finals d'estiu serà de dilluns a divendres, de 6 a 8 de l'horabaixa.

BIBLIOTECA PÚBLICA MUNICIPAL

LLIBRES APORTATS A LA BIBLIOTECA PER PART DEL
CENTRE COORDINADOR DE BIBLIOTEQUES DEL C.I.M.

Col.lecció "Lucky Luke".

- "Dalton City".
- "Filats al camp".
- "Mamá Dalton".
- "Daily Star".
- "Daisy Town".
- "La promesa de Lucky Luke".

Col.lecció "Eric Castel".

- 1. "En Castel i els Tonis".
- 2. "Partit de tornada".
- 3. "Expulsat!".
- 4. "De dret a gol!".
- 5. "L'home de la tribuna F".
- 6. "El secret d'En Toni".
- 7. "La nit del Tibidabo".
- 9. "Els cinc primers minuts".
- 10. "El retorn".
- 11. "Segrest!".

Col.lecció "Teniente Blueberry".

- 16. "Fort Navajo".
- 17. "Tormenta en el Oeste".
- 18. "Águila Solitaria".
- 19. "El jinete perdido".
- 20. "La larga marcha".
- 21. "La tribu fantasma".
- 22. "La pista de los navajos".
- 24. "La última carta".
- 25. "Los demonios de Missouri".
- 26. "El final del camino".

Col.lecció "Astérix".

- 2. "Astérix y los godos".
- 3. "La hoz de oro".
- 5. "Astérix en los Juegos Olímpicos".
- 6. "La vuelta a la Galia por Astérix".
- 7. "Astérix y Cleopatra".
- 8. "Astérix y los Normandos".
- 10. "El combate de los jefes".
- 11. "El escudo arverno".
- 12. "Astérix en Bretaña".
- 16. "Astérix en Helvecia".
- 17. "La residencia de los dioses".
- 19. "El adivino".
- 21. "El regalo del César".
- 22. "La gran travesía".
- 25. "La gran zanja".

AJUNTAMENT DE LLORET DE VISTALEGRE

Associació de la Tercera Edat

MONUMENTAL PAELLA

L'Associació vol celebrar el nou local amb una monumental paella per a totes els socis, simpatitzants i convidats que d'algun manera tenen relació o han col·laborat amb l'Associació.

Aquesta paella (acompanyada de fruita, ensaïmada, gelat i xampany) acabarà amb una Festa Musical i Ball per a tothom i se celebrarà el proper 18 de setembre.

Pel pròxim novembre es pensa fer una gran bunyolada de la que ja vos informarem.

VIATGE A ASTÚRIES

Són ja una trentena les persones que s'han apuntat al viatge al Principat d'Astúries i Cornisa Cantàbrica.

Durant el viatge, del 22 de setembre a l'1 d'octubre, es coneixeran diverses ciutats (Saragossa, Lleó, Xixon, Oviedo...) en les quals es realitzaran visites a llocs d'interès (Basílica del Pilar, Catedral de Lleó, Santuari de Covadonga, Museu de les Coves d'Altamira...).

el preu per persona és de 46.450 pessetes i inclou el transport (vaixell i autocar), les visites i l'estada als hotels amb règim de pensió completa.

Per a més informació vos podeu dirigir a Antoni Niell.

*Jo te diré, glosador,
que de glosar no en saps gaire:
ets com es fosser d'Algaida
que enterrava es morts a l'aire
perquè fessin més pudor.*

*Es parei de S'Aranjassa
i s'ago de S'Heretat
se'n dugueren dins un sac
mitja unça de carabassa,
pes camí ho trobaren massa
i en deixaren la meitat.*

DEMOGRAFIA

NAIXEMENTS:

El passat 8 de setembre nasqué Gabriel Jaume Jaume, tercer fill dels nostres paisans Antoni Jaume i Josepa Jaume. Enhorabona!

DEFUNCIONS:

Dia 16 de juliol morí madò Pereta Gomi la Picornell, casada, als 82 anys d'edat. Havia nascut el 2 de febrer de 1906. Descansi en pau.

El passat 9 d'agost es produí la defunció de madò Francisca Florit Esteva, viuda. Havia nascut el 5 d'octubre de 1907 i comptava amb 80 anys. Al Cel Sia.

Dia 18 d'agost morí madò Catalina Gili Sabater, viuda, que comptava amb 84 anys. Havia nascut el 26 de gener de 1904. Descansi en pau.

MATRIMONIS:

Dia 13 d'agost es casaren, al Jutjat de Lloret de Vistalegre, Guillem Mora Payeras (d'Inca) i Mª Magdalena Bergas Garcías ("Blanca"). Enhorabona!

ES PI GROS

Lloret de Vista Alegre

Butlletí informatiu n° 58

Juliol/Agost 1.988

Lloret de Vista Alegre

CONSELL DE REDACCIÓ

Andreu, Mora

Bartomeu Amengual

Guillem Fiol

IMPRESSIÓ

"Apóstol y civilizador"

Petra.

Dipòsit Legal: PM 623/79

Amb el suport de

Ajuntament de
Lloret de Vista Alegre

xafarderies de na Ben Vista

Na Ben Vista és una dona que no va mai amb dolentia, ni amb segones, ni s'inventa res mai. Na Ben Vista mira, veu i calla, i no discuteix per dins ses tavernes posant malament *fulano* o *mengano* com n'hi ha que fan de jo. Meam si me n'hauré d'arribar a-nar de Llorito! Hi ha vegades que pareix un eixam d'abelles o un grapat de mosques vironeres. Que cadascú es miri es seu gep i deixi anar es dets altres!

COTXE NOU

Idò! Què et pensaves? Xerrant de gep i de dolenties: aquesta és la darrera. La primera vegada que el batle es va presentar es va comprar un Land-Rover; els següents quatre anys que no fou batle, més en blanc que un full de paper; i ara que torna esser batle, va i es compra un *cotxasso*. I jo be neita que no havia pensat per què hi havia tants de candidats!

CRÍTQUES, CRÍTQUES, CRÍTQUES

I ara que xerram del batle, xerrem de l'Ajuntament. N'hi ha que diuen que no el crític com abans i jo he llegit les revistes passades i he vist que som la mateixa perquè més o manco crític lo que criticava. Senyal que aquests que ho havien d'arreglar tot no han arreglat tantes coses. Podríem xerrar del tema de les obres, de l'horari de l'Ajuntament i d'un parell de temes més. Però també és vera que en un any s'han fet coses que ni somniava...

I ara que xerram de criticar; n'hi ha dos dins el poble que són els *kefes* de criticar l'Ajuntament. Un que se pensava guanyar les eleccions i que no va fer més que riure; i un altre que també se pensava guanyar-les i se va haver de conformar fent po-

ca cosa.

CANVI DE RECTOR

Diuen que el nou és un *marxós* i que no hi ha ballada de boleros que no sigui el primer en sortir a rotlo.

Desitjam molta sort i bona ventura al capellà que se'n va i en desitjam també al que ve.

LES FESTES DE SANT DOMINGO

Un bon consell a l'Ajuntament -que tan mateix a lo millor no escoltarà-, l'any que ve donau les cinc-centes mil pessetes a les persones o grup que sia, perquè tanmateix vosaltres n'haureu perdut una bona quantitat. Idò!

I xerrant de festes. Vereu el Senyor Batle devora el President Canyelles del cor pareixia que hi estava aferrat. El dinar va ser molt bo i jo vaig guaitar i tothom feia unes bones rialles: tenim un president, a més, divertidíssim; igual igual que els nostres regidors.

CICLISME

I és que ja ho dic jo que sempre vol esser el número ú.

EN TOMEU PENYA I EN TOMEU "SABATER"

L'altre dia vaig veure En Tomeu "Sabater" amb En Tomeu penya per devers la piscina. Després vaig saber que escriu a un diari de Ciutat i se dedica a entrevistar tots els cantants i artistes que vénen per Mallorca.

I no ho trob gens raro perquè és tan aficadís aquest al.lot. Encara m'enrecord d'aquell dia, fa anys ja, que el vaig haver d'encalçar perquè va botar la paret de canostra per anar a nedar al nostre safareig.

Si el deixem fer un poc aviat el veurem per la televisió que presentarà l'*Informatiu Balear* o el *Telediario*.

LA BIBLIOTECA

Tan guapa com la deixaren per a la inauguració i ara no l'obrin. El que no he sentit és si és que han canviat el bibliotecari, o que En Tomeu s'estima més tenir-la tancada.

Ah! si fos que no tenen bibliotecari jo mateixa m'ofereix per esser-ho. Per quinze mil pessetes cada mes, escriuria els llibres i tot.

FESTA DE LA VELLESA

Ja només queda un any perquè madò Pomeira faci els cent anys. Ja podeu veure madò Antonina, la plaça ben enramellada, el president i les autoritats, i tot Llorito fent vos un bon homenatge. Jo vos tenc molta enveja perquè teniu bona salut, un bon servici i unes bones rialles. Déu faci que a partir del cent anys agafeu el llis i ja no vos atureu fins als dos-cents. I que nosaltres ho poguem veure.

GLOSES

Quan es meu estimat morí
em pensava tornar loca;
però entre mi vaig dir:
una perhom m'os ne toca.

Han posat an es diari
que s'al.lota m'ha engegat,
però no hi han posat
quants de pics li som tocat...
ses plomes des seu canari.

Jo la festeig costitxera
quatre mesos en s'estiu;
i en arribar ella em diu:
"Vols que juntem es teu niu
amb sa meva cadarnera?".

A Pòrtol no tenen por
de batles ni regidors,
de tres ne mataren dos
i a s'altre el feren bo.

CADUCITAT DE BITLLETS

El 28 de setembre de 1.988

CADUQUEN

i perden definitivament el seu valor els bitllets de 1.000 pessetes, Emissió 19 Novembre 1965, amb l'efígie de SANT ISIDOR el facsimil de la qual és

El 28 de setembre és la data-límit per canviar-los al Banc d'Espanya o a qualsevol de les seves sucursals.

Fins dia 27 de setembre col·laboraran en el canvi d'aquests bitllets els Bancs, Caixes d'Estalvis i Cooperatives de Crèdit.

També s'han de canviar ja els següents bitllets, que caduquen en les dates que, per a cada un, s'indiquen:

DATA DE CADUCITAT	SÈRIE	EMISSIÓ	EFÍGIE
05/12/1992	100	17/11/1970	Manuel de Falla
05/02/1993	500	23/07/1971	Jacint Verdaguer
05/02/1993	1.000	17/09/1971	José de Echegaray
05/02/1993	5.000	06/02/1976	Carlos III
11/02/1996	200	16/09/1980	Leopoldo Alas "Clarín"

ASSOCIACIÓ DE LA TERCERA EDAT

Diumenge 18 de Setembre
DINAR DE GERMANOR A ES POU
per celebrar la inauguració
del nou local
MONUMENTAL PAELLA

Esperam l'assistència de tots els socis

* * *

Els socis aportaran 200 ptes.
No socis que vulguin participar-hi 700 ptes.
Apuntar-se i retirada de tiquets
abans del dia 14.

S'ESTANC

tabacs, revistes
i papers

Don Miquel Mulet en la seva despedida

«He fet i m'han deixat fer»

Miquel Mulet, de 41 anys, era des de fa quasi deu anys i fins el passat dia 4 de setembre el responsable espiritual del nostre poble.

En aquests deu anys s'han creat el Consell Parroquial i el Consell d'Assumptes Econòmics realitzant d'aquesta manera la participació dels seglars; s'ha organitzat la catequesi als vuit cursos d'EGB, passant després a la catequesi de confirmació; s'ha participat en totes les activitats del poble i es duia a terme la celebració dels actes litúrgics el més dignament possible, comptant amb un bon cor, un bon grup d'escolanets, i un grup de dones que cada setmana s'han preocupat de la neteja i ornamentació, a més de la responsable participació dels feels.

Quant a obres, s'ha renovat la rectoria i la teulada de l'església, s'ha acabat la construcció del Centre Parroquial amb el seu mobiliari i útils, s'ha donat consistència al campanar i s'ha renovat la xerxa d'enllumenat de l'església amb noves làmpares i llanterners inclosos.

Parlam avui amb Miquel Mulet, sempre amable i disposat per al servei als demés, per fer una mica de balanç.

P- Com definiria aquests deu anys d'estància a Lloret.

R- He fet i m'han deixat fer. He pogut actuar com a capellà i se m'ha acceptat tal com som, realitzant tot quant ens hem proposat per a bé de la Parròquia i del poble.

P- Es partidari dels canvis freqüents o millor d'estàncies prolongades a una mateixa parròquia?

R- Som partidari del canvi a la Parròquia i crec que tant el capellà com el poble han de reconèixer el moment propici per a això. Cinc anys pot ser lo just i deu anys lo normal, però no es pot establir una norma exacta. El canvi du nova saba, nova il·luminació, renovació...

P- Està content del treball realitzat a Lloret?

R- Content perquè tot el que s'ha realitzat és obra de tot el poble. Hi ha hagut errades, el defectes humans, però a tota obra humana hem de comptar amb ells.

P- Quin ha d'ésser en el futur el paper del seglar en la responsabilitat de l'església?

R- Jo no parlaria de futur, sinó de present. El seglar com el capellà ha de ser responsable de tota l'activitat de la Parròquia i de l'Església. El Concili Vaticà II definí l'Església com a Poble de Déu i tots estam immersos en un mateix quefer. El sacerdot ha d'obrir portes al seglar i el seglar ha de deixar de ser membre passiu per a convertir-se en actiu i treballar perquè l'Evangeli de Jesús s'insereixi de cada dia més en la societat.

P- Quin record millor se'n du del poble i de la Parròquia de Lloret?

R- La col·laboració i participació que ha manifestat en tota ocasió. Hem celebrat festes i hem rigut junts i quan ha estat neces-

sari pujar una columna de ferro a la teulada de l'església o apagar un foc, allà també hem estat junts. Lloret és un poc Fuenteovejuna, "todos a la una".

P- La seva principal virtut?

R- La laboriositat ordenada.

P- El defecte principal?

R- A més del defectes que els altres me podescobrir, el defecte que jo reconec és donar crèdit a la meua intuïció que moltes vegades n'he sortit enganat.

P- Se sent satisfet d'esser capellà?

R- Sí i reconec que el poble de Lloret m'ha ajudat a augmentar la meua il·lusió perquè en ell he pogut treballar amb escreix com a capellà i això ajuda a mantenir la teua vocació de servei i sacrifici pels altres. Però també ho he de dir: a Lloret se viu molt bé.

P- Com definiria el caràcter lloretà?

R- Obert i senzill i tothom que és així té cabuda a Lloret.

P- Com veu el compliment dominical a Lloret?

R- Hi ha una assistència nombrosa a la participació de l'Eucaristia dominical, des dels majors fins els nins. Tal vegada els que menys són els joves que crec que ho fan no per convenciment, sinó per apatia. Darrerament hi ha un grup de mares joves que participen amb els seus fills i posen molt d'interès en la celebració eucarística dominical.

P- Què ha significat Lloret per a vostè?

R- Haver pogut realitzar-me en activitats lúdiques, com ha estat en les representacions teatrals que no han faltat durant la meua estància a Lloret. Haver pogut reavivar la meua afició a fer esport participant en els entrenaments i curses de bicicleta. Haver pogut realitzar-me com a capellà i haver tingut una convivència normal, no diré extraordinària, amb tots els veïns.

P- Quines referències té del seu nou destí?

R- La gent de Sa Pobla té fama de ser molt treballadora i de parlar amb el cor a la mà, sigui per a bé o per a mal. Sé que són molt religiosos a pesar del seu caràcter fort i que hi ha una gran preocupació cap als assumptes socials.

P- Vol afegir qualche cosa més?

R- Agraït pel que la gent de Lloret ha fet per jo que, com saps, he estat tot sol a la Rectoria i ni el més senyor ha tingut tantes atencions, no sabent el que és soledat o enyorances que a vegades pateixen els fadrins o els celibataris. Que la meua marxa serveixi per seguir el camí emprès i sempre anar endavant.

Felip Munar i Munar

CORRECCIÓ DE BARBARISMES referents a: CAMP I PLATJA

Barbarisme	Forma correcta
ABONAR	adobar, femar
CENTENO	sègol
FIERA	fera
GANADER	ramader
GANADO	bestiar
ISLA	illa
MONTANYA	mntanya
PAJARO	aucell
PLAIA	platja
RED	xarxa, filat
SOMBRA	ombra
VERANEIG	estiuatge

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

Vull cantar fins que el cos aguanti

Arrels és el nou disc, editat recentment per Tomeu Penya, que el consolida fora de Mallorca. Tarragona, Moià, Salou, Reus i La Garriga són, entre altres localitats, els darrers escenaris en els que ha oferit recitals. El cantant de Vilafranca de Bonany, profeta a la seva terra, després de les crítiques favorables rebudes a Catalunya pel seu anterior disc *Tomeu*, continua amb la seva manera personal de fer cançons.

"Arrels és l'escaló que jo he parit amb unes certes idees. És el preàmbul del disc definitiu que gravaré aquesta mateixa temporada. El millor, cos i ànima, estarà en el nou treball. El més sensible, fort i dur que tenc en el meu cor".

"¿Que si Arrels és un poc un disc de trànsit? No, hi ha cançons que tal vegada ho siguin. De tota manera, aquí hi ha la millor cançó que he escrit en la meua vida: Havaneira".

Dels vuit temes que componen el nou treball, tres són recopilacions de cançons d'èxit que han caracteritzat a Tomeu Penya davant el públic de Mallorca, però que ara dóna a conèixer als nous seguidors de fora de Mallorca en forma de recopilació. "Només fa tres

anys que vaig començar a ser conegut a Catalunya. Ja que els agraden les meves cançons passades, edit una petita recopilació".

SET DISCOS

La discografia d'En Tomeu Penya està composta per set discos. Tomeu Penya canta a la vila, que poques vegades és mencionat, és el primer treball editat i el primer "fracàs" que l'artista va sentir cantant així com parlava. "Pèrdues econòmiques no n'hi hagué perquè les despeses de gravació foren sufragades per la rectoria de Vilafranca, però el fracàs fou artístic. Me fa vergonya dir-ho, però era ridícul cantar cançons en mallorquí -modalitat del català,

clar-".

"Caminant per la meua carrera musical, un dia vaig travelar contra una pedra i vaig prometre no tornar per allà. La segona vegada vaig reincidir en la travelada. La tercera, coneixia el meu destí i no vaig dubtar en seguir per aquell camí. I ha estat el meu èxit".

SOPEGADES

El cantant vilafranquer és fruit de sopegades. La primera decepció d'En Tomeu Penya la provocà un disc, *Tomeu Penya canta a la vila*, del que només se n'havia venut una dotzena d'exemplars i sonava a menys revolucions de les adequades. No fou suficient per fer-lo abandonar el projecte que havia

començat.

En els recitals, En Tomeu es trobava amb el problema de no poder tocar velles cançons perquè no l'encasellassin, i tampoc volia renunciar a composicions passades. "Els mallorquins són els més importants, però no som els únics. Jo som un artista que em dec primer a Mallorca i després a la resta. Si edit recopilacions no és per no tenir res més per posar-hi. De tantes cançons escrites i pensades com tenc, podria escriure un llibre".

EVOLUCIÓ

Cantar a Catalunya, més que un objectiu, ha estat per a Tomeu Penya una evolució natural. En l'actualitat parlar d'En Tomeu Penya no necessita preàmbuls explicatius de la seva vida i obra. "Quan vaig anar allà per primera vegada, a Mallorca ja estava tocant el sòtil, necessitava conèixer i mostrar les meves cançons a un públic nou, no diferent. La meua primera actuació a la Catedral de Barcelona me va parèixer bastant fluixa, però la sort fou que el públic no compartí la meua manera de pensar. Vaig baixar de l'escenari em-

prenyat com un mistro".

Mallorquins i catalans, editat l'any 1986, és el treball que provoca l'èxit de Tomeu Penya a Catalunya i el converteix en el "nin veciat" de Catalunya. A partir d'aquest moment li ofereixen els millors programes de televisió, ràdio i nombroses actuacions.

"No pensava que això arribaria fins on ha arribat. Me conformava amb ser un poc conegut a Mallorca; el demés ha arribat perquè he anat evolucionant i creant temes de més qualitat que abans. L'estudi i el treball diari fan caure les coses pel seu propi pes. Quan una persona té marxa, romanticisme i qualitat, agrada".

LA LLENGUA NO ÉS PROBLEMA

Per a Tomeu Penya, que pròximament actuarà a Madrid, Santiago de Compostela i Bilbao, la qüestió de la llengua no és un problema. "No m'enten a mi, però tampoc entenen als anglesos. A Catalunya, a pesar que parlem la mateixa llengua, tampoc entenen la totalitat de les meves cançons. Me coneixen i allà cant igual que ho faria a Son Carrió".

Tal vegada perquè passà molt anys sense poder-se dedicar completament a fer el que li agradava, En Tomeu se considerava un privilegiat. "Els ar-

El capell és part de la meua imatge

tistes feim el que ens agrada i a més a més guanyam doblers". La seva figura difícilment serà oblidada a Mallorca. Les cançons editades perduraran independentment dels seus nous projectes.

El desengany d'uns ha estat paral·lel a l'ascens d'En Tomeu. Algunes persones vaticinaren una ràpida pujada i una baixada encara més ràpida. "Ara diuen 's'aguanta per...' i jo sé per què. Estic molt ben preparat musicalment, psíquica i físicament. El cantant de Mallorca que faci cada dia el que jo faig, que vingui al meu costat. Cant amb els collons, me surt del cor, pos tot el que tenc en les meves cançons i don la meua veu darrera cada recital".

La varietat d'estils recollits en les cançons d'En Tomeu Penya li ofereix una diversitat de sortides musicals i una garantia per a no encasellar-se que el converteixen en un cantant més privilegiat. "El més important és aconseguir un segell personal sense tancar-te a res".

SUC, CA BARRET!

Si el capell és una prenda que En Tomeu Penya no se pot treure (*"sinó no me coneixen"*), el tassó o la botella de suc s'ha fet tan característic que és una part més del ri-

tual de les seves actuacions. Ell mateix assegura que ho fa per donar un poc de frescor i per donar peu a una broma que faci sonriure al públic.

"El líquid és molt bo per refrescar la gargamella, però l'alcohol no és més que un poc de 'cuento' que faig creure al públic. És simpàtic. Si qualcú s'hi fixa, veurà que quasi no bec. Tot és qüestió d'imatge".

A més de la copa de suc, el capell, sense el qual En Tomeu és difícilment imaginable, *"vaja una altra pardalada"*, és part de la imatge que ell sap molt bé que ha de cuidar i intentar preservar-la com un altre dels seus béns personals.

Ara, per a En Tomeu Penya no només és necessari seguir cantant i aconseguint nous èxits, sinó que també ha de fer

allò que a un li agrada fins que el cos aguanti. *"No voldria ser un mite tota la vida, sinó millor un home que descobreix coses a mida que torna vell. El mateix que En Bonet de San Pedro, m'agradaria tenir setanta anys i cantar. Quin avorriment no fer res!"*

Bartomeu Amengual

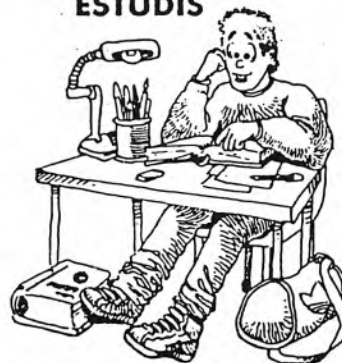
Entregats els premis de la Premsa Forana

Dia 15 de juliol foren entregats, en el decurs d'un acte celebrat al pati de Ca Ses Monges d'Ariany, els "Premis Premsa Forana".

Antoni Company i M. Sastre, col·laboradors de la revista de Sant Joan "Mel i Sucre" van ser guardonats amb el premi d'honor pel seu reportatge *"Conversa amb madò Jaume"*. Els altres dos premis van correspondre a la sèrie *"Les nostres possessions"* de Miquel Fiolet, publicada a "Es Saig" d'Algaida, i al reportatge d'Antoni Miró *"Manacor, una pobresa desconeguda"*, publicat a la revista "7 Setmanari".

Es van presentar mig centenar d'articles i reportatges que foren avaluats per un Jurat format per Antoni Alemany, Josep Massot i Ramis d'Aireflor, i Damià Pons i Pons, actuant de secretari Gaspar Sabater.

VOCABULARI RELACIONAT AMB ESTUDIS

Barbarisme

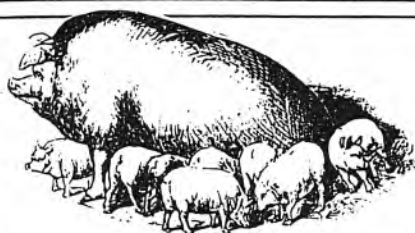
Quaderno
Lliteratura
Borrar
Tissa
Estodiar
Companyero
Recreo
Passillo
Bombilla
Bolígrafo
Lapis
Sobressaliente
Bien

Forma correcta

Quadern
Literatura
Esborrar
Guix
Estudiar
Company
Esplai
Corredor
Bombeta
Bolígraf
Llapis
Excel·lent
Bé

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

BREUS APUNTS SOBRE LA PESTA PORCINA AFRICANA

Anem a veure i a conèixer un poc més aquesta malaltia que afecta els porcs i que tantes pèrdues econòmiques ha significat, des de fa vint anys.

La pesta porcina africana és una malaltia que afecta només a l'espècie porcina que cursa amb mortalitat elevada, alteracions de caràcter hemorràgic i trastorns digestius, respiratoris i nerviosos, produïda per un virus de la família Iridoviridae.

El seu origen és africà, d'aquest continent passà a Portugal, i a l'any 1960 aparegué a Espanya. Actualment és endèmica a la Península i a les Illes, i hem sofert cinc passes molt fortes la darrera de les quals (1984) va suposar la mort de més de 310.000 porcs. Actualment hi ha una clara regressió i una millora notable de la situació sanitària degut sobre tot a les campanyes d'erradicació que es fan.

Com ja hem dit la pesta està produïda per un virus, molt resistent a la temperatura i als desinfectants. A títol de curiositat sabem que dins una soll pot estar present fins i tot tres mesos després de llevar el darrer animal, o que es conserva perfectament en el cuixot i altres embotits.

Un animal afectat pot contagiar als altres molt fàcilment per contacte. Una altra forma de contagi és per les

paparrres que picant a un i l'altre escamparan el mal. Trossos de menjar poden ésser també via de transmissió, i també l'entrada a la soll de persones que arriben d'una altra soll infectada. La comercialització de porcs infectats en període d'incubació és una altra manera de contaminar una granja, així és freqüent la introducció de porquets infectats provinents de granges o explotacions familiars que escapen al control sanitari. Si ja ha entrat pot suposar una mortalitat del 100%.

Dins la forma aguda de presentar-se la malaltia, que és la més freqüent, trobam febre, els animals no mengen, tenen una forma de caminar poc segura, i tenen tendència a ajeure's. A partir d'aquí hi haurà trastorns circulatoris (hemorràgies sobre tot), respiratoris, digestius i finalment nerviosos.

El començament del mal a una explotació és l'aparició de qualche animal mort o malalt mentre que els altres estan bé durant 10-12 dies. Després comencen a sortir animals malalts amb els símptomes que hem vist abans.

El més important d'aquesta malaltia

és prevenir-la ja que una vegada que es te ja no hi ha remei. Actualment no hi ha cap vacuna efectiva. Les mesures que es prenen per a prevenir la pesta porcina africana són les normals de qualsevol malaltia infecciosa. Quan ja tenim diagnosticat el procés la millor solució és el del sacrifici immediat i la desinfecció total de les solls.

Les mesures que es prenen a les grans explotacions, que són les que hauríem de seguir tant com poguem són les següents:

1.- No posar animals nous si no sabem que vénen d'un lloc de sanitat comprovada.

2.- Hem de procurar que tant els cotxes i camions, com la gent que s'acosti a la soll no entri restes d'altres explotacions porcines.

3.- No és adequat alimentar els porcs amb restes d'alimentació humana.

4.- Si es mor qualche animal sempre s'ha d'enterrar.

Si procuram mantenir aquestes mesures es ben probable que en poc temps tinguem l'illa lliure de pesta porcina africana.

Bernat Cabot

BALEARS, ZONA EXEMPTA DE PESTA PORCINA

Fa uns mesos, el Conseller d'Agricultura i Pesca, Pere J. Morey, va firmar una ordre mitjançant la qual es declara, en virtut de la reglamentació comunitària i del decret de transferències, zona exempta de pesta porcina clàssica a tot el territori de la Comunitat Autònoma de la Illes Balears.

Aquesta és la primera passa legal que sol·licita la Comunitat Econòmica Europea per a la declaració de zona blanca de pesta porcina africana.

El Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació segueix els terminis prevists perquè a finals d'any es produeixi la declaració de zona exempta.

Aspecte que ofería la piscina de Lloret el dia de la Cloenda del Curset de Natació.

Creació

RETAILS

He tornat a la Passejada. Bufava la Tramuntana i una mala polsina s'escapava de les plàtanies. Ja en tinc prou amb els guixos que me fan mal al canyó quan descuidi de mullar l'esponja. He entrat en el primer cafè. Hi treballa una minyona de les que se'n diuen molt bones. Agradable la cara, melodiosa la veu i quins pits! La murrria s'ha envisat tot seguit del meu interès i s'ha acotat com si volgués fregar els plats. No duïa cap sostenidors. No sóc pu dibund però no m'agrada cap bri la provocació. Per què li servia de deixar-me en aquest estat? Si no m'hagués alleujat arreu al cagador, prou sé que hauria penjat la meua dignitat de funcionari de l'estat francès i mentor del jovent.

Me fa gràcia en Martí quan pretén que les minyones tenen una concepció de la coqueteria i elegància diferent de la nostra. No fotem! Així no he tingut cap escrúpol en captenir-me com un arlot.

-Sabeu que sembleu a la Jane Russel? La vaig veure al Festival de Cannes a prop, i vos puc dir que la guanyeu...

-Ben amable, mes la Jane Russel hi és pas mai anat a Cannes...

-Ja ho dic jo, vos la guanyeu si seu anat al festival mentre que ella no...

Ha rigut.

-Que treballeu aquí? -he afegit- per vos pagar cursos de comèdia al Conservatori.

-Que vos mira?

-An a jo? Pas res... Me creureu si vos dic que desengà que sun entrat aquí, la meua vida ha canviat?

-No.

-Teniu raó... Jugaré amb vós cartes sur table. M'agradeu força i belleu nos podríem tornar a veure quan plegareu...

-De tota manera si vos deia que no, tornariu. D'acord. Un veire i res més? Ple

gui a cinc hores...

* * *

A l'hora convinguda, he descobert amb pler que treia mal a dissimular, malgrat els meus petits exercicis anteriors, que portava botines molt femenines i té un cul d'allò més interessant. Podria ser més gros, però sembla ben ferm i ben dibuixada la ratlla. Quan camina, t'imita la Marilyn en NIAGARA i s'ha de reconèixer que no ho fa malament.

* * *

Hem anat a la Llotja. Un poc de classicisme mai no ha perjudicat ningú. Es diu Laia, també... Els pares tenen vinyes a Ribesaltes, a llur colla venia una minyona de Tarragona que s'anomenava així. Li va agradar tant el nom a la mare que el va posar a la nina. Tot això m'ho ha explicat mentre s'empassava un gelat.

-Que t'agraden les glaces? li faig.

Quan ens hem tornat a veure, hem passat espontàniament al tu, mentre que en dir-nos cosetes en francès ens tractem de vous.

Per una cambrera no és pas beneïta. De dueixi això del fet que ha acceptat i em subratlla els estirabots amb un riure franc i discret al mateix temps. Li he demanat per què treballa en la gloriosa corporació dels taverners. M'ha retorquit que el bar era de moment la única possibilitat de saltar del vilatge i escapar dels pares... L'haurien volgut casar amb un propietari, i

tot el seu deler és pujar a París. Quan li he dit que ensenyi castellà, m'ha espiat. Que no se sap a Ribesaltes que la mesada d'un professor despassa a penes la lloga d'un sergent? Per rematar-la, me l'he convidada al restaurant.

-Quines queixalades que te fotes!... Men ges com en Lisot del *Casament Tremblant*! li he dit.

-Que n'ets, de dolent! ha respost.

Els agrada a les noies que les dominem per poc que deixem la il·lusió que tallen el bacallà.

Durant tot el dinar, me l'he llurcada. Jo no sabia què fer. Me l'he guanyada amb sangria. Ella no parava de riure; jo, gràcies al vi, he cremat les darreres conveniències socials. He començat a prémer-li el peu. La reacció no ha trigat: ha alçat la cama i vinga a fregar-la fins que m'ha fet retrobar la vigor dels meus vint anys.

Ens hem englotit els postres i cap a casa. Tantes ganes tenia que, contra tota prudència, la volia prendre dins l'escala. Ha xisclat que no, que vindrien els veïns. Me l'he encrancada per les anques i he explotat en ella com un poble de Corea després del passeig d'una esquadrilla americana... Així i tot quedava clar. A dintre del pis, he posat la T.S.F. i hem passat a la cambra de bany on la banyera ens ha servit de llit...

Joan Daniel Bezsonoff i Montalat
(Catalunya Nord)

Una glosa per als turistes

Aquesta glosa que tenim aquí és de l'amo En Pep Simó, segurament el millor glosador de Formentera, de qui en una altra ocasió, en el número 50 (Agost 1987), ja incloguérem una mostra de la seva producció. Aquesta altra, irònica i divertida, és un bon exemple de la seva traça.

A sa platja de Migjorn
abunden molt de turistes
i veis que van ses turisses (1)
mesclades amb sos moltons.

De voltes un s'hi confon
perquè és mal de destengir-se,
de camieta de llista
però no duen calçons.

I formen reunions,
no parlen de coses tristes,
com que volen divertir-se
pret busquen solucions.

Diuen mo 'nirem a on,
idò 'nem cap a sa pista
i pret els perden de vista
per darrera es pinetons.

Com que no gasten botons
és molt fàcil desvertir-se,
una baixa i s'altra issa
en menos de dos segons.

Així és com s'enganya el món
i llavò es maten de rissa,
per algun vengut d'Eivissa
aprofitem ara que hi som.

Andreu Salom i Mir

(1) A Eivissa i Formentera, femella de bestiar de llana des que neix fins que té un any.

Llibres

JOSEP M. PALAU I CAMPS

L'INSPECTOR ENSOPEGA

PALAU I CAMPS, Josep M.: "L'inspector ensopega". (Raixa, 144). Editorial Moll. Palma de Mallorca, 1988.

Josep M. Palau és un barceloní que viu a Mallorca des de fa molts anys, on es vice-president a les Illes de l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana i ho ha estat també de l'Obra Cultural Balear. L'any 1983 va crear el detectiu mallorquí Inspector Arbós i en aquest llibre que avui vos comentam ens relata una nova aventura d'aquest personatge.

Inkeri Notkola és una jove estudiant

d'Econòmiques finlandesa que, arribat l'estiu i sense cap feina, es decideix a viatjar a Mallorca per tal de passar models per a una firma finlandesa. És aquesta, per a ella, una manera de viatjar i, a més a més, de guanyar quatre pessetes. La sorpresa es devé quan a l'arribada a Mallorca descobreix que no passarà cap model sinó que haurà de fer feina a un bar i el vespre s'haurà de prostituïr. Desesperada decideix escriure a un amic per tal de demanar-li ajuda. Leo Kalina no dubta en ajudar-la, però en el seu viatge a Mallorca se succeeixen esdeveniments inesperats que tenen com a conseqüència la mort de dues persones.

Es en aquest moment quan l'Inspector Arbós entra en acció. Les seves investigacions el condueixen a Finlàndia on intentarà descobrir amb l'ajut de la policia finlandesa la causa i el culpable dels dos assassinats.

No és aquesta una típica història policíaca, ja que al relat, que d'entrada pareix molt simple, es poden descobrir moltes altres coses que fan de l'obra una agradable lectura: la gran mallorquinitat de l'inspector, la seva profunda humanitat, l'amor, el vici i, sobretot, l'engany.

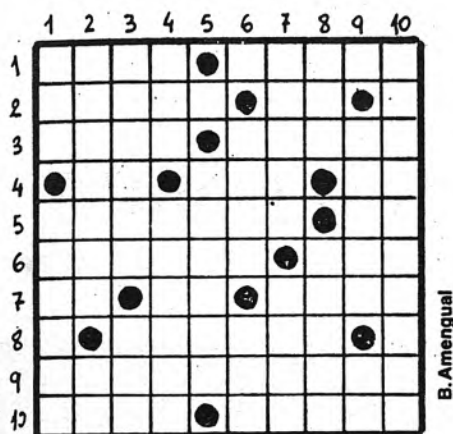
Vos la recomanem.

M.M.I.A.

Equip de
Futbol-Sala benjamí

ENCREUAT

B. Amengual

ENCREUAT. HORIZONTALS.— 1: Possessió de Vilafranca on se farà un hotel de cinc estrelles. (dues paraules). 2: Venedor d'oli. Símbol químic del sodi. 3: Nins, infants. Que té forma d'aspa. 4: Conjunció. Brou de l'olla. Beguda calenta. 5: Feix petit de blat. Símbol de la plata. 6: La seva llet té més aliment que la de vaca. Verb copulatiu. 7: Possessiu. El millor amic de l'home. Duquessa que va ser retretada per Goya. 8: Senyora no molt rica. 9: Efluvi. 10: Solidaritat. De gust desagradable.

VERTICALS.— 1: Un barri de Ciutat (dues paraules). 2: Respirava. Símbol del manganès. 3: Antiga capital d'Assíria, destruïda pels babilonis. Adverbi de temps. 4: Teses. Navegant basic que acabà la primera volta al món. 5: Tot allò que se fica dins una olla per a fer el dinar. 6: Adverbi de lloc. Joc de saló. 7: Inquietud angiosa. Beguda alcohòlica. 8: Un peix. Recipients per a treure algua (al revés). 9: Dona que li agrada molt anar a missa (al revés). Símbol del radó (al revés). 10: Viure i conviure com si fos un mallorquí més, qualcú que no ho és.

SOPA DE LLETRES

Apa! Hi trobareu 10 dels 12 mesos de l'any.

PAT OAT SOGARI
BOJ UNY FARA QO
AL COLI CRAMEC
SOMNRI ETI LOT
MI NAFNRGONYU
AL QMEJ OBI MEB
PUUGBERCAASR
EJ UNRI URODME
NOVEEMCOLLAM
BLOERBMEVONI

ES PI GROS

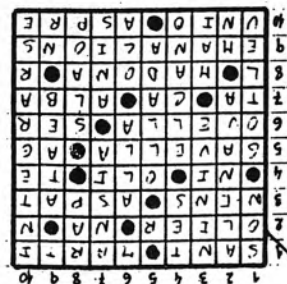
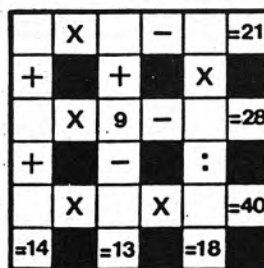
Lloret de Vista Alegre

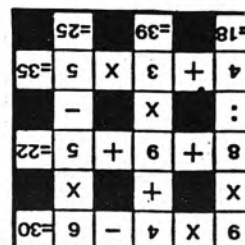
7 diferències; Trobau-les

7 Setmanari

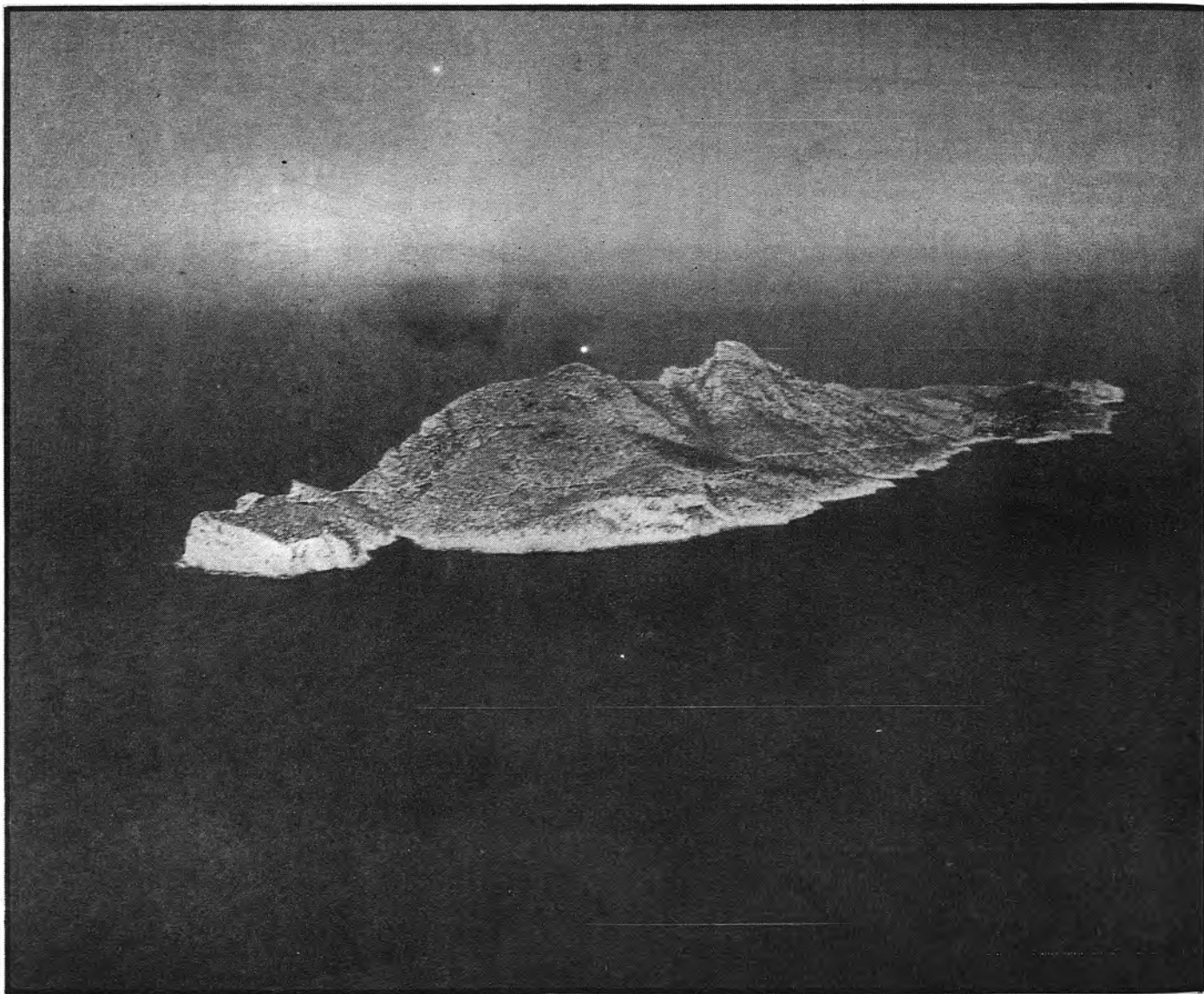

SOLUCIONS

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

ENHORABONA MALLORCA
“ SA DRAGONERA ÉS NOSTRA ”